

[Mose Hansen.]

at efter helhedsløsningen kan der ikke ændres ved kornordningen for høståret 1964-65.

Jeg kunne godt have tænkt mig at sige lidt mere herom, men på grund af det sene tidspunkt skal jeg afstå herfra. Jeg vil dog gerne om betænkningen sige, at så vidt jeg kan læse den, er husmandsforeningerne nu gået ind for, at en vis forhøjelse af kornpriserne kan have en indirekte virkning derved, at de, der generelt er nettokornsælgere, ikke fristes til at starte en dyrisk produktion, så længe der er økonomi i kornproduktionen. Det er i hvert fald, hvad husmandsforeningerne har udtalt i betænkningen. Denne udtalelse kan vort parti tiltræde; den dækker vore principielle ønsker for en kornordning, hvilket jeg gav udtryk for ved første behandling.

Mit parti ønsker en prisstigning på korn, fordi vi erkender, at der må og skal dyrkes korn på en væsentlig del af Danmarks jord, og de korndyrkende landmænd bør have en vis prismæssig sikring lige så vel som andre. Jeg er af den opfattelse, at en forhøjelse af kornpriserne sammen med de øvrige ændringer, der er foreslået af landboforeningerne og tolvmandsforeningerne, for det første vil have til følge, at vi kommer bort fra de store brødkornsarealer, der efter min opfattelse bør nedbringes, hvilket vil tjene alle parters interesser. Dernæst vil en forhøjelse af prisen til 54 kr. pr. 100 kg efter min opfattelse medvirke til, at svineproduktionens stigning sker i et forhold, der svarer til stigningen i forbruget. Den, der har den mindste smule føling med landbruget i dag, kan ikke benægte, at der foregår en meget stærk udvidelse af svineproduktionen, fordi kornets udnyttelsespris i svineproduktionen ligger langt over kornets produktionsomkostninger. Mange landmænd har i de senere år, og i særdeleshed i år, søgt lån til ombygning og nybygning af svinestalde, lån som skal forrentes og afdrages ud i en uvis fremtid for denne produktionsgren. Mit parti kan derfor give tilslutning til de af landboforeningerne og tolvmandsforeningerne foreslåede ordninger.

Husmandsforeningernes forslag anser jeg for uigennemførligt, fordi det hviler på

nettokornsælgerprincippet, og det vil fordrer en forøget administration. Dette forslag som det ærede medlem hr. Morten Lange mente var bedre end de andre, fordrer, at den, der sælger og køber korn, skal have attest for salg og køb. Foderstofhandlerne skal altså udregne, hvor meget korn der er i foderblandingerne, f. eks. i svinefoderblandingerne. På papiret ser det meget let ud, men i praksis vil det fordrer mere regnskabsføring, og det er ikke det, landbruget eller handelen har brug for i øjeblikket under de forhåndenværende arbejdsforhold, hvor de tillige har regnskab nok med Arbejdsmarkedets Tillægspension at slås med.

Der er i husmandsforeningernes forslag flere bestemmelser, der ligger nær op ad de andre landbrugsorganisationers — det vil sige, at de landøkonomiske foreninger ikke er så forfærdelig langt fra hinanden i visse synspunkter angående kornordningen, og derfor burde der tages hensyn hertil, så der kom en ændring i kornordningen for høståret 1964-65. Det ærede medlem hr. Morten Lange var også inde på, at det måske kun var til gavn for det større landbrug, men det ærede medlem må huske på, at man jo siden 1962 har haft stigende omkostninger for landbruget. Jeg har for et enkelt landbrug regnet ud, at disse omkostningsstigninger indtil i dag andrager omkring 300 kr. pr. ha, ikke helt ubetydelige beløb. Til landbo- og tolvmandsforeningernes forslag skal jeg ud over den tilslutning, jeg allerede har givet, kun tilføje, at jeg ved kornlovens behandling i 1963 var inde på, at der burde være forbud mod indførelse af visse kvaliteter korn her til landet. Dette punkt er for mig at se af så afgørende betydning, at der uanset de divergerende opfattelser mellem de politiske partier af de øvrige bestemmelser i kornordningen og prisen på korn, på dette område burde kunne opnås en enighed. Mit parti kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Landbrugsministeren (Skytte): Jeg takker for den tilslutning, som har fundet udtryk i udtalelserne fra ordførerne for socialdemokratiet og det radikale venstre. Jeg vil dog gerne tilføje, at jeg fra underhåndsmeddelelser ved, at den tilslutning, mit partis ærede ordfører har givet, ikke deles af alle i partiet. Derfor er der nok flere, der undlader